

Benim Güzel Kelebeęim

Sana, o kadar farklı ve özel bir
hayvandan söz edeceęim ki...

Aslında belki sen onu çok iyi
tanıyorsun. Hani, rengarenk
kanatlarıyla kırlarda,
bahçelerde uçup duran, senin de
peşinden koştuğun güzel kelebek
var ya... İřte ondan söz ediyorum.

Biliyor musun? Annesi onu bir yaprağın üzerine küçücük bir yumurta olarak bıraktı.

Derken bir gün,
o yumurtadan küçük bir
"tırtıl" çıktı. Evet yanlış
duymadın. Bir tırtıl. Küçük
tırtılın karnı o kadar açtı ki!
Hemen yaprak yemeye
başladı. Yedi, yedi, yedi...
Büyüdükçe büyüdü...

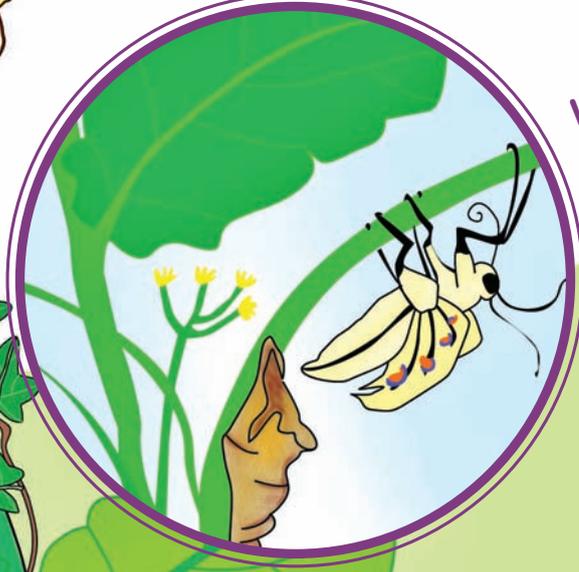
Bir bitkinin dalına tutundu
ve derin bir uykuya daldı.

Yavaş
yavaş
sertleşen
derisi "pupa"
denen bir kılıfa
dönüştü. Küçük
tırtıl, bu kılıfın
içinde yavaş yavaş
değişmeye başladı.

Veee... Kılıfı yırtıp dışarı
çıktığında o artık bir bir
kelebeği! Küçük tırtıl,
bir kelebek olmuştu!

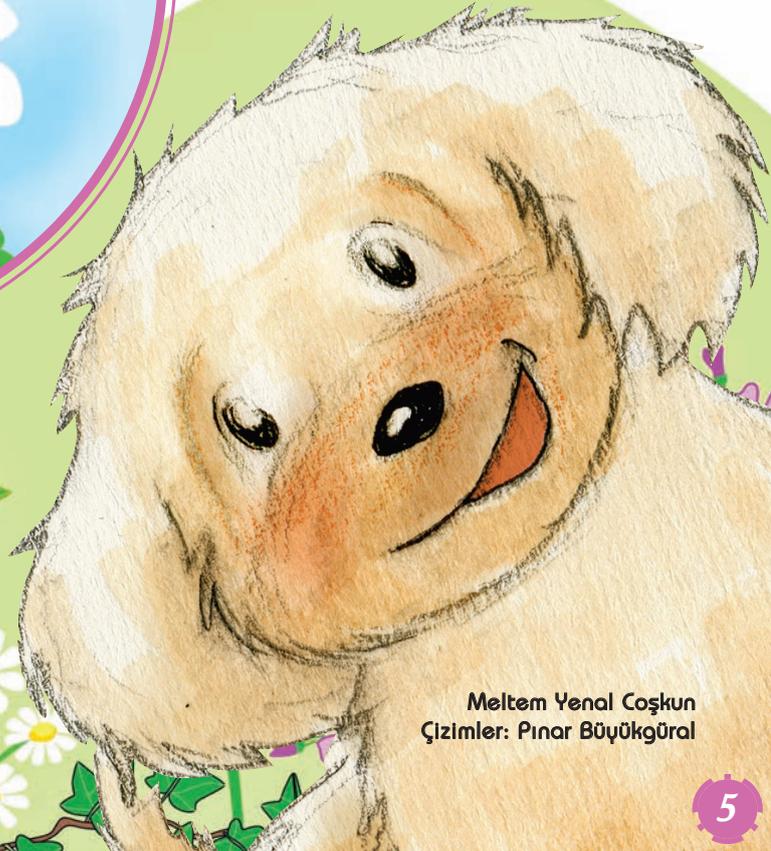

Kanatları ıslak olduğu için
önce kanatlarının
kurumasını bekledi.
Sonra da pır pır
uçararak kırlarda
gezinmeye başladı.

Hortum biçimindeki ağızıyla
çiçeklerden balözü topladı.
Sonra bir gün, o da
kendi yumurtasını bir
yaprağın üzerine
bıraktı...

Meltem Yenal Coşkun
Çizimler: Pınar Büyükgöral